

Veertig dagen

Veertig dagen lang onderweg naar Pasen
Dat is een lange weg
Een moeilijk begaanbaar pad
Het is het schroot van mijn leven
Eindelijk eens grondig ter hand nemen
En het afvoeren naar de enig juiste plaats
Weg ermee
En dan al dat vuil en onverschillige
Dat afgesletene sleetse van mijn alledaagse leven
Mijn zo kleine geloof
Dat alles
Weg ermee
Het leggen naast het kruis van die Ene
Godvergeten was Hij
Om heel deze wereld
Waanzinnig deze aardkloot
Verschrikkelijk wat wij mensen elkaar aandoen
Hoe wij het alles te gronde richten
Verschrikkelijk
Weg ermee
Dat alles
De stroom van ongerechtigheden
Eindelijk ermee aan het kruis

Ik kan dat niet
Ik kom niet in het reine

Maar Hij
Wast mij de voeten
Geeft mij schone kleren
Reinigt mij tot in de vaten van mijn hart
En daar staat
Op een blinkend schoon wit laken
Een beker en brood

Ik eet en drink
Ik kom hier zo thuis
Ik vier het leven

Zijn kruis
Dat is mijn leven